

Respons

Gymnasieelever i Åre har sett Juno

”En film värd att se och diskutera”

En grupp elever och lärare från Åre gymnasieskola hade i november 2007 möjligheten att delta vid en förhandsvisning av filmen *Juno*. Inför förhandsvisningen hade flera av lärarna och eleverna besökt filmens hemsida som de tyckte var rätt tontig. Därför blev de flesta glatt överraskade av att filmen var så bra och kändes nyskapande på många sätt.

Filmen handlar om den 16-åriga tjejen Juno som har sex med sin vän Paulie och av misstag blir gravid. Filmen följer henne under ett knappt år då hon fullföljer graviditeten i syfte att adoptera bort barnet. Hon får ett bra stöd av sina föräldrar, men att hitta en värdfamilj visar sig svårare än väntat.

Det som gör Juno så bra är att den är så realistisk. Och det jag menar med det är att den inte är typiskt amerikanskt, den slutar så som man hoppats på. Det är heller inte typiska problem, huvudpersonen har till exempel jättebra relation till sin familj, vi får inte följa hennes skolgång så mycket heller, utan filmen koncentrerar sig på det som är relevant.

Det är svårt att jämföra den här filmen med någon annan, för att det som gör den så bra är att den är så olik alla andra ungdomsfilmer. Men däremot så tror jag att många känner igen sig i problemen som förekommer i filmen.

Den känsla man fick när man sett filmen var att ”det där skulle lika gärna kunna vara jag”. Filmen är gjord så att man ska känna igen sig. Juno har inga speciella kläder, inget speciellt hus och bor i ett ”normalområde”. Hennes problem är hennes graviditet och det är också en sak vi ungdomar stöter på i vår vardag. Filmen innehåller också oerhört bra skådespelare. Ellen Page, som spelar Juno, gör sin karaktär så levande som den där kaxiga, målmedvetna tjejen som säkert många vill vara. Pappan till barnet, som spelas av Michael Cera, hjälper till att skapa känslan i filmen, han ser så fruktansvärt oskyldig ut, och han är så snäll och omtänksam.

Filmen kan rekommenderas från 14 år. Det är viktigt att föräldragenerationen ser den också, för då kanske de får mer förståelse för sina barn och hur deras vardag kan se ut. Sen kanske de lär sig att lyssna mera också.

Filmens huvudbudskap är att man ska våga stå på sig, för det är det Juno gör under hela filmen, hon har bestämt sig för en sak, och då är det så. En viktig detalj är att Juno erkänner att hon inte är mogen för ett barn, hon är för ung för det. Juno visar att det finns andra alternativ än att göra abort.

Filmen väcker också frågor om abortfrågan överlag. Är det ok att annonsera efter barn? Är det ok att umgås så mycket med adoptivföräldrarna under graviditeten?

Filmens budskap är att det kan hända värre saker. Livet tar inte slut för att man blir gravid! Det är skönt att filmen dramatiserar situationen så att tjejer som har varit i samma situation eller eventuellt kommer att hamna i samma situation inte känner skam eller rädsla.

Det är också en viktig sak att filmen visar att det finns föräldrar som hjälper till och som det går att prata med. Oftast visas en annan typ av förälder i filmer, och ofta är då någon slags kurator eller psykolog inblandad. Därför skönt att visa att bara föräldrarna är med på noterna så kan man klara av allt.

Filmen visar också lite olika bilder av kärlek. Där finns kärleken mellan de tilltänkta fosterföräldrarna Vanessa och Marc. Där finns kärleken mellan Junos pappan och styvmamman. Jag tänker på deras underbara dialog när de just fått veta att Juno är gravid och som verkligen visar hur trygga de är med varandra att de till och med kan skämta om det som hänt. Där finns också kärleken mellan Juno och den blivande pappan, tönten som lyckas charma Juno.

När det gäller dialogen tycker jag den är helt fantastisk. Jag har saknat en film som är rapp som denna. Oftast känns manus till liknande sorters filmer oftast uttjatade och inte alls kluriga. Därför är det underbart med en film där man får njuta av en dialog, höra en annan typ av engelska än den vanliga, och se hur en dialog verkligen blir en del av karaktärerna.

Detta är en film som är värd att se och diskutera.